

Hadi Öpte Geçsin Anne

– GamzeYAĞMUR · 24 Şubat 2014

Yağmurlu bir cumartesi sabahı
Kirpiğimin korunağında sırsıklam yine gözlerim
Bir kere dokundu yüreğime aşkın sıcacık elleri
Dudaklarım kızıl ötesi
Yanaklarım nemrut güneşi
Milena oluyorum tüm mektuplar da
Bazen de vera
Yüreğimde sonsuz keder
Ne oluyor aklım fikri fırsın yine
Özlemin gergefinde soyuluyor ruhum
Talan edilmiş hülyalarımın asma bahçeleri
Dökülsün göz kapaklarımdan güneşin gölgesi,
Öp gözlerimden anne.

Yüz yıllık uykuya gebeyim...
Mevsim zemheri oysa
Bir ateş düştü içime yakıp kül ediyor beni
O küller ki aratın zirvesindeki rüzgâra teslim
Savruluyorum yalçın kayalıklardan
Tut ellerimden Öp yüreğimi anne
Söndür içimin kor alevini.

Duygularım pür telaş zapt etmek ne mümkün
Siyahları soyunsam maviler çok yakışacak
Ve mavi olacak ruhum.
O zaman bulutları diz çöktürmez miydim önümde?
Gözlerimdeki yası silip kırık kanatlarımla
Uçmaz mıydım onun iklimlerine

Beni bir sen anlarsın bir sen sararsın yüreğinle,
Hadi öpte geçsin anne.

Onsuz hayatın meşkinde olmadım
Kalbinin kapısında gece gündüz gönüllü dolandım
Yüreğim işgal atında

Ve ben mülteciydim aşkına
İstese devrimler yapmaz mıydım sevdasına
Hayallerim yavaş yavaş gözden uzaklaşırken
Onunla birlikte gömüldüler kara toprağa
Ve sonsuza kadar el veda

Sana gelsem sarılıp ellerinden öpersem
Affeder misin beni anne?

“Bir gün biri yüreğimi kanatıp gittiğinde öpersen geçer değil mi anne”

Şiirime ses olan Bünyamin hocama çok teşekkürler

Gamze YAĞMUR